

הנחיה מס' 5.9 – הגשת חוות דעת המעבדה לזיהוי פלילי בשלב המעצר	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: יב אלול תשע"ט, 12 ספטמבר 2019	25 יוני 1991; 2 ינואר 1994; 1 ינואר 2003

הנחיית פ.מ 5.9 - הגשת חוות דעת המעבדה לזיהוי פלילי בשלב המעצר

מטרתה של הנחיה זו היא להתוות כללים לעניין שימוש בחוות דעת של המעבדה לזיהוי פלילי בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים.

א. כללי:

1. חוות הדעת של המעבדה לזיהוי פלילי (להלן: "מז"פ") מוגשת לעיתים לבית המשפט בשלב של מעצר עד תום ההליכים לצורך ביסוס קיומן של "ראיות לכאורה". כך, כשמדובר בזיהוי חומר כסם, זיהוי טביעת אצבע, התאמת ד.נ.א וכדומה.

ב. שימוש בחוות דעת של מז"פ בשלב המעצר עד תום ההליכים:

2. בבקשה למעצר נאשם, המושתתת, בין היתר, על חוות דעת של מז"פ ינהג תובע כמפורט להלן:

(1) יש לדרוש מסמך שהאמור בו מהווה ממצא סופי, תהא כותרתו אשר תהא (מברק, מזכר, טיוטת חוות דעת). זאת, למעט בדיקת DNA בה ניתן להסתפק במסמך שאינו מהווה ממצא סופי, ובלבד שעל גבי המסמך יהא כתוב במפורש שהמסמך אינו סופי, וכן יפורטו בו הבדיקות הנדרשות על מנת לגבש חוות דעת סופית (למשל, בדיקה לשלילת התאמת הפרופיל הגנטי לאח תאום של החשוד);

(2) כאשר המסמך אינו ערוך כחוות דעת מומחה, יש להבהיר לבית המשפט כי חוות הדעת המלאה אינה מוגשת משום שעריכתה טרם נסתיימה, הגם שעמדת מז"פ כבר גובשה;

(3) ככלל, אין להסתפק בזכ"ד של איש חקירות המביא מכלי שני את דברי אנשי המעבדה, ויש לעמוד על קבלת מסמך של איש המעבדה.